A°. 1939. N°. 2.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING *van den 12n Januari 1939, No. 410, bepalende de bekendmaking in het Publicatieblad van het Koninklijk besluit van 10 November 1938, Staatsblad No. 43, tot bekendmaking van het op 1 Februari 1938 te Bangkok tusschen Nederland en Siam gesloten verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart, met bijbehoorende nota's.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien dd. 28 November 1938, 8e Afdeeling No. 11/709, waarbij ter bekendmaking is ontvangen het Koninklijk besluit van 10 November 1938, Staatsblad No. 43, tot bekendmaking van het op 1 Februari 1938 te Bangkok tusschen Nederland en Siam gesloten verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart, met bijbehoorende nota's.

HEEFT GOEDGEVONDEN:

te bepalen, dat het hiervoren vermeld Koninklijk besluit van 10 November 1938, (Staatsblad No. 43), nevens afschrift dezer beschikking in het *Publicatieblad* zal worden opgenomen.

Willemstad, 12 Januari 1939.

De Gouverneur voornoemd,

G. J. J. WOUTERS.

Uitgegeven den 20n Januari 1939.
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van 22 October 1938 (Staatsblad nr. 42), houdende goedkeuring van het op 1 Februari 1938 te *Bangkok* tusschen *Nederland* en *Siam* gesloten verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart, met bijbehoorende nota's, van welk verdrag en nota's een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat de akten van bekrachtiging van dat verdrag op 2 November 1938 te *Bangkok* zijn uitgewisseld;

Overwegende mede, dat genoemd verdrag overeenkomstig artikel 24 op den dag van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden voor *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* is in werking getreden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 5den November 1938, Directie van het Protocol, nr. 37639;

Hebben goedgevonden en verstaan:

bovengenoemd verdrag met bijbehoorende nota's, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het Staatsblad.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereischt.

Het Loo, den 10den November 1938.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
J. PATIJN.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* November 1938.

De Minister van Justitie,
C. GOSELING.

Treaty of Friendship, Commerce and Navigation Between The Netherlands and Siam.

Her Majesty the Queen of the Netherlands and His Majesty the King of Siam, being desirous of strengthening the relations of amity and good understanding which happily exist between the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Siam, and being convinced that this cannot be better accomplished than by revising the treaties hitherto existing between the two countries, have resolved to complete such revision, based upon the principles of reciprocity, equity and mutual benefit, and for that purpose have named as their Plenipotentiaries, that is to say:

HER MAJESTY THE QUEEN OF THE NETHERLANDS: C. S. Lechner, Her Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary;

HIS MAJESTY THE KING OF SIAM: Luang Pradist Manudharm (Pridi Banomyong), Minister of Foreign Affairs;

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found to be in good and due form, have agreed upon the following articles:

ARTICLE 1.

There shall be constant peace and perpetual friendship between the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Siam. The nationals of each of the High Contracting Parties shall be permitted to enter, travel and reside in, and to leave the territories of the other, to carry on their commerce and manufacture, to trade in all kinds of merchandise of lawful commerce, and generally to do everything incident to or necessary for trade upon the same terms as the nationals of the most favoured nation.

They shall not be compelled, under any pretext whatsoever, to pay any internal charges or taxes other or higher than those that are or may be paid by nationals of the State of residence.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall receive, in the territories of the other, the most constant protection and security for their persons and property and shall enjoy in this respect the same rights and privileges as are or may be granted to nationals of the State of residence on their submitting themselves to the conditions imposed upon nationals of the State of residence.

They shall be exempt in the territories of the other from compulsory military service either on land, on sea, or in the air, in the regular forces, or in the national guard, or in the militia; from all contributions in money or in kind, imposed in lieu of personal military service, and from all forced loans or military contributions. They shall not be subjected, in time of peace or in time of war, to military requisitions except as imposed upon nationals, and they shall reciprocally be entitled to compensation payable to nationals by the laws in force in the respective countries. With regard to the fore-going provisions, the nationals of each of the High Contracting Parties shall not be treated in the territories of the other less favourably than the nationals of the most favoured nation.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall enjoy in the territories of the other entire liberty of conscience, and, subject to the local laws, ordinances and regulations, shall enjoy the right of private or public exercise of their worship.

In all that relates to industrial pursuits, and to callings and professions, the nationals of either of the High Contracting Parties shall throughout the whole extent of the territories of the other on condition of reciprocity be placed in all respects on the same footing as the nationals of the most favoured nation. Furthermore the nationals of the High Contracting Parties shall be permitted to acquire, inherit, possess, lease and dispose of movable property upon the same terms as the nationals of the most favoured nation. As regards the acquisition, possession, lease and disposition of immovable property the nationals of each of the High Contracting Parties shall on condition of reciprocity enjoy in the territories of the other, subject to the provisions of the local law, the same treatment as the nationals of the most favoured nation.

ARTICLE 2.

The dwellings, warehouses, manufactories and shops and all other property of the nationals of each of the High Contracting Parties in the territories of the other, and all premises appertaining thereto used for purposes of residence or commerce, shall be respected. It shall not be allowable to proceed to make a domiciliary visit to, or a search of, any such buildings and premises, or to examine or inspect books, papers, or accounts, except under the conditions and with the forms prescribed by the laws, ordinances and regulations for nationals of the State of residence.

ARTICLE 3.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall have liberty freely to come with their ships and cargoes to all places, ports and rivers in the territories of the other which are or may be opened to foreign commerce and navigation, subject always to the laws of the country to which they thus come.

ARTICLE 4.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall have free access to the Courts of Justice of the other in pursuit and defence of their rights; they shall be at liberty, equally with nationals of the State of residence, and with the nationals of the most favoured nation, to choose and employ lawyers, advocates and representatives to pursue and defend their rights before such Courts.

There shall be no conditions or requirements imposed upon the nationals of either of the High Contracting Parties in connection with such access to the Courts of Justice of the other, which do not apply to nationals of the State of residence or to the nationals of the most favoured nation.

ARTICLE 5.

With the exception of the second paragraph of Article 1, the provisions of the present Treaty concerning nationals shall be equally applicable to companies, corporations and other lawful associations within the limit of their legal capacity.

Such companies, corporations and other lawful associations shall not be, under any pretext whatever, constrained to pay any taxes or charges other or higher than those which are or may

be paid by the companies, corporations and other lawful associations of the most favoured nation.

ARTICLE 6.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall enjoy in the territories of the other a perfect equality of treatment with nationals of the State of residence in all that relates to transit duties, warehousing, facilities, the examination and appraisement of merchandise and drawbacks.

ARTICLE 7.

In regard to duties of tonnage, harbour, pilotage, lighthouse, quarantine or other similar or corresponding duties of whatever nature or under whatever denomination, levied in the name or for the profit of the Government, public functionaries, private individuals, corporations or establishments of any kind, the High Contracting Parties shall reciprocally apply the provisions of the Convention and Statue on the International Régime of Maritime Ports, signed at Geneva on the 9th December, 1923.

ARTICLE 8.

It is agreed that the Customs tariffs applicable to the importation into or the exportation from the territories of each of the High Contracting Parties shall be regulated by their respective laws.

However, (*a*) articles produced or manufactured in the territories of either High Contracting Party imported into the territories of the other from whatever place arriving shall not be subjected to other or higher duties or charges than those paid on the like articles produced or manufactured in any other country, and

(*b*) no other or higher duties or charges shall be imposed in the territories of either High Contracting Party on the exportation of any article to the territories of the other than such as are or may be payable on the exportation of the like article to any other country.

Neither High Contracting Party shall establish or maintain prohibitions or restrictions on imports from or exports to the territories of the other Party which are not applied to the import and export of any like article originating in or destined

for any other country. Any withdrawal of an import or export prohibition or restriction which is granted even temporarily by one of the High Contracting Parties in favour of the articles of a third country shall be applied immediately and unconditionally to like articles originating in or destined for the territories of the other Party. In the event of any form of quantitative limitation being established for the importation or exportation of articles restricted, each of the High Contracting Parties agrees to grant equitable quotas for the importation from or exportation to the territories of the other Party of restricted goods which may be authorised for importation or exportation.

Nothing in this Treaty shall be construed to restrict the right of either High Contracting Party to impose, on such terms as it may see fit, subject to the principle of non-discriminatory treatment:

(1) Prohibitions, restrictions or regulations for the enforcement of police or revenue laws, including laws prohibiting or restricting the importation, exportation, or sale of alcohol or alcoholic beverages, as well as other laws imposed upon articles the internal production, consumption, sale or transport of which is or may be forbidden or restricted by the national laws;

(2) Prohibitions or restrictions on the trade or traffic in arms, ammunition and implements of war, and in exceptional circumstances other materials needed in war, it being agreed in this regard that either High Contracting Party may, in the event of its being engaged in war, enforce such import or export restrictions as may be required by the national interest;

(3) Prohibitions or restrictions necessary for the protection of national or public security or health, or for the protection of animals or plants against disease, harmful pests or extinction;

(4) Prohibitions or restrictions upon articles which, as regards production or trade, are or may hereafter be subject within the country to a monopoly exercised by or under the control of the State.

The provisions of the present Treaty relating to prohibitions or restrictions of importation and exportation do further not apply to the trade in opium and other substances included now or hereafter within the scope of the International Opium Convention signed at Geneva on the 19th February, 1925, or the International Convention for Limiting the Manufacture and

Regulating the Distribution of Narcotic Drugs signed at Geneva on the 13th July, 1931, it being understood that such trade shall remain subject to the laws and regulations which are or may at any time be in force in the territories of the respective High Contracting Party.

ARTICLE 9.

The nationals of each of the High Contracting Parties shall have in the territories of the other the same rights as nationals of that High Contracting Party in regard to patents for inventions, trade-marks, trade-names, designs, models and copyright in literary and artistic works, upon fulfilment of the formalities prescribed by law.

ARTICLE 10.

Each of the High Contracting Parties shall, subject to the provisions of Article 8, permit the importation or exportation of all merchandise which may be legally imported or exported, and also the carriage of passengers from or to their respective territories, upon the vessels of the other, and such vessels, their cargoes and passengers shall enjoy the same privileges as, and shall not be subject to any other or higher duties, charges or restrictions than the vessels, their cargoes and passengers of any third country.

ARTICLE 11.

In all that concerns the entering, clearing, stationing, loading and unloading of vessels in the ports, basins, docks, roadsteads, harbours, or rivers of the two countries, the High Contracting Parties shall reciprocally apply the provisions of the Convention and Statue on the International Régime of Maritime Ports, signed at Geneva on the 9th December, 1923.

ARTICLE 12.

Any merchant vessel of either of the High Contracting Parties which may be compelled by stress of weather, or by reason of any other distress, to take shelter in a port of the other, shall be at liberty to refit therein, to procure all necessary supplies and put to sea again, without paying any dues other than such as would be payable by vessels of the most favoured nation. In case, however, the master of a merchant vessel should be

under the necessity of disposing of a part of his cargo in order to defray the expenses, he shall be bound to conform to the regulations and tariffs of the place to which he may have come.

If a vessel of one of the High Contracting Parties should run aground or be wrecked upon the coast or in the waters of the other, aid and assistance shall be given, in the same measure as to nationals, to the master, crew and passengers, as well for themselves and their belongings as for the vessel and its cargo.

As soon as the local authorities know of such stranding or wreck they shall give notice of the occurrence to the Consular Officer within whose district it has taken place, who shall be authorised to direct the salvage operations, instead of the competent local authorities, if the master or any other representative of the owner should be absent or, being present, should have asked for his assistance. The Consular Officer shall be entitled to claim the delivery of the goods saved from such stranding or wreck by the authorities having charge thereof only upon guaranteeing, in conformity with the local law, the payment of the salvage expenses due.

The vessel and its crew as well as the passengers and cargo shall enjoy the same privileges and immunities as are or may hereafter be accorded by the laws and regulations of the respective countries in similar circumstances to national vessels.

The authorities of the country where the stranding or wreck has occurred may in any circumstances take all measures in respect of the stranded or wrecked vessel and its cargo which they are entitled to take in respect of national vessels and their cargo for the safety of navigation or for the protection of artificial works constructed on the coast, in ports or in waterways.

The merchandise saved from a stranded or wrecked vessel shall not be subject to any customs duty unless cleared for internal consumption.

The stipulations of this article shall apply in the case of the forced landing or wreck of an aeroplane.

ARTICLE 13.

Merchant vessels flying the Netherlands or Siamese flag, having on board documents required by their national laws for purposes of establishing their nationality shall be considered, in Siam and in the Netherlands, as Netherlands and Siamese vessels.

ARTICLE 14.

The Consular Officers may have any deserter, belonging to the crew of a ship of war or merchant vessel of the country which has appointed them, arrested and returned on board, or returned to their country.

To that end they shall apply to the competent local authorities in writing and, by production of the register or the crew-list or of an authenticated extract thereof, establish the fact that the person claimed belongs to the crew. Upon an application so substantiated, all assistance shall be given to them for the search for and arrest of such deserters who, if required by the Consular Officer and at his expense, shall be detained and guarded in a local house of detention till there is an opportunity to repatriate them.

If, however, such opportunity should not present itself within two months of the day on which they have been arrested, the deserters shall be set free and cannot be arrested again for the same cause. It is understood that seamen being nationals of the other High Contracting Party shall be excepted from the stipulations of this article. If a deserter has committed an offence on land, he shall not be placed at the disposal of the Consular Officer until the competent Court of Law has given its judgment and the sentence has been executed.

ARTICLE 15.

Each of the High Contracting Parties may appoint Consuls-General, Consuls, Vice-Consuls and other Consular Officers or Agents to reside in the towns and ports of the territories of the other where similar officers of other Powers are permitted to reside.

Such Consular Officers and Agents, however, shall not enter upon their functions until they shall have been approved and admitted by the Government to which they are sent.

They shall be entitled on condition of reciprocity to exercise all the powers and enjoy all the honours, privileges, exemptions and immunities of every kind which are, or may be, accorded to Consular Officers of the most favoured nation.

ARTICLE 16.

In case of the death of a national of one of the High Contracting Parties in the territories of the other without having in

the country of his decease any known heirs either present or represented or any testamentary executor by him appointed, the competent local authorities shall at once inform the nearest Consular Officer of the country to which the deceased belonged of such death, in order that he may communicate it to the parties interested.

The Consular Officers shall in such case have the right, until the heirs or testamentary executors appointed by the deceased shall be present or duly represented, to do for the preservation and administration of the estate all that the law of the country of their residence allows testamentary executors to do in the interest of the heirs or of the creditors.

ARTICLE 17.

It is understood by the High Contracting Parties that the stipulations contained in this Treaty do not in any way affect, supersede, or modify any of the laws, ordinances and regulations with regard to naturalization, immigration, police and public security which are in force or which may be enacted in either of the two countries provided they do not constitute measures of discrimination particularly directed against the nationals of the other Party.

ARTICLE 18.

The coasting trade and the national fisheries of both the High Contracting Parties are excepted from the provisions of the present Treaty, and shall be regulated according to the laws, ordinances and regulations of the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Siam respectively.

ARTICLE 19.

The provisions of the present Treaty as regards the most-favoured-nation treatment do not apply to:

1) Favours granted or to be granted hereafter to an adjoining State to facilitate frontier traffic;

2) Favours granted or to be granted hereafter to a third State in virtue of a Customs Union;

3) Favours contractually granted or to be granted to a third State for the avoidance of double taxation;

4) Favours granted or to be granted hereafter to an adjoining

State with regard to the navigation on or use of boundary waterways not navigable from the sea.

ARTICLE 20.

Any dispute that may arise between the High Contracting Parties as to the proper interpretation or application of any of the provisions of the present Treaty shall, at the request of either of them, be referred to the Permanent Court of International Justice, unless in any particular case the High Contracting Parties agree to submit the dispute to some other tribunal or to dispose of it by some other form of procedure.

ARTICLE 21.

Articles 12, 14, 15 and 16 of the present Treaty shall not apply to the Netherlands Indies, Surinam and Curaçao.

ARTICLE 22.

The present Treaty shall, from the date of its coming into force, be substituted for the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between the Netherlands and Siam signed at the Hague on the 8th June, 1925, and from that date the said Treaty of 1925 and all arrangements and agreements subsidiary thereto concluded or existing between the High Contracting Parties shall cease to be binding.

It is however understood that the Consular Convention of the 1st April, 1867, and the Treaty of Judicial Settlement and Conciliation of the 27th October, 1928, shall remain in force as long as they will not be abrogated in conformity with the provisions contained therein.

ARTICLE 23.

The present Treaty is concluded for the duration of three years as from the date of the exchange of ratifications. If it is not denounced at least six months before the expiration of that period, it shall remain in force for another period of one year and so on.

It is clearly understood, however, that such denunciation shall not have the effect of reviving any of the Treaties, Conventions, Arrangements, or Agreements abrogated by the present Treaty.

ARTICLE 24.

This Treaty shall be ratified, and the ratifications thereof shall be exchanged at Bangkok as soon as possible, and the said Treaty shall come into force on the date of the exchange of ratifications.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaires have hereto signed their names and affixed their seals.

Done in duplicate, in the English language, at Bangkok, this first day of February in the nineteen hundred and thirty-eighth year of the Christian Era, corresponding to the first day of the eleventh month in the two thousand four hundred and eightieth year of the Buddhist Era.

C. S. LECHNER *(L.S.)*

LUANG PRADIST MANUDHARM *(L.S.)*

NETHERLANDS LEGATION.

Bangkok, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

In proceeding this day to the signature of the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between the Netherlands and Siam, I have the honour, under instructions from my Government, to request information in regard to the right of Netherlands subjects to own land in Siam, and I shall be greatly obliged if Your Excellency will be so good as to furnish me with a reply to my inquiry for communication to my Government.

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

C. S. LECHNER.

His Excellency
LUANG PRADIST MANUDHARM,
Minister of Foreign Affairs,
BANGKOK.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS.

Saranromya Palace, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

In reply to your inquiry of today's date as to the right of Netherlands subjects to own land in Siam, I have the honour to inform Your Excellency that it is the intention of the Siamese Government to grant to foreigners the right to acquire immovable property necessary for residential, commercial, industrial, religious and charitable purposes as well as for use as cemeteries, while the acquisition of lands of the public domain will be reserved for the subjects of Siam without prejudice however to the rights already acquired according to the laws and regulations at the coming into force of the new Treaty.

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

LUANG PRADIST MANUDHARM.

His Excellency

Monsieur C. S. LECHNER,

Her Netherlands Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,

BANGKOK.

NETHERLANDS LEGATION.

Bangkok, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

In proceeding this day to the signature of the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Siam, I have the honour, under instructions of my Government, to communicate to Your Excellency the following statement:

Considering that according to Article 163 of the constitutional law of the Netherlands-Indies the rules for Europeans are applicable to non-Europeans in the Netherlands-Indies, provided they are, in their own country, subject to family statutes chiefly based upon the same principles as the Netherlands family statutes, and on the understanding that the Siamese family statutes may be deemed to be of the above-mentioned character, the Siamese in the Netherlands-Indies shall be subject to the legislation and jurisdiction for Europeans.

I shall be glad to receive from Your Excellency the acknowledgment of receipt of this letter.

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

C. S. LECHNER.

His Excellency
LUANG PRADIST MANUDHARM,
Minister of Foreign Affairs,
BANGKOK.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS.

Saranromya Palace, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

I have the honour to acknowledge the receipt of Your Excellency's Note of today's date in which, under instructions of your Government, you have communicated the following statement:

,,Considering that according to Article 163 of the constitutional law of the Netherlands-Indies the rules for Europeans are applicable to non-Europeans in the Netherlands-Indies, provided they are, in their own country, subject to family statutes chiefly based upon the same principles as the Netherlands family statutes, and on the understanding that the Siamese family statutes may be deemed to be of the above-mentioned character, the Siamese in the Netherlands-Indies shall be subject to the legislation and jurisdiction for Europeans."

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

LUANG PRADIST MANUDHARM.

His Excellency
Monsieur C. S. LECHNER,
Her Netherlands Majesty's Envoy Extraordinary
and Minister Plenipotentiary,
BANGKOK.

NETHERLANDS LEGATION.

Bangkok, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

In proceeding this day to the signature of the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Siam, I have the honour, under instructions of my Government, to place on record that we have agreed as follows:

The rights or privileges granted by one of the High Contracting Parties to a third Power in conventions concerning private international law, and particularly in the Hague conventions bearing on this matter, are counted amongst the rights and privileges derived from plurilateral conventions of a general character to which, by reason of their nature, the stipulations providing for the concession of national treatment or of most favoured nation treatment are not applicable.

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

C. S. LECHNER.

His Excellency
LUANG PRADIST MANUDHARM,
Minister of Foreign Affairs,
BANGKOK.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS.

Saranromya Palace, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

In proceeding this day to the signature of the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between the Kingdom of Siam and the Kingdom of the Netherlands, I have the honour to place on record that we have agreed as follows:

The rights or privileges granted by one of the High Contracting Parties to a third Power in conventions concerning private international law, and particularly in the Hague conventions bearing on this matter, are counted amongst the rights and privileges derived from plurilateral conventions of a general character to which, by reason of their nature, the stipulations providing for the concession of national treatment or of most favoured nation treatment are not applicable.

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

LUANG PRADIST MANUDHARM.

His Excellency

Monsieur C. S. LECHNER,

Her Netherlands Majesty's Envoy Extraordinary

and Minister Plenipotentiary,

BANGKOK.

NETHERLANDS LEGATION.

Bangkok, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

Her Majesty's Government have had under sympathetic consideration the request of the Siamese Government that they should abandon forthwith the right which is secured to the Netherlands by Article 2 of the Protocol concerning jurisdiction applicable to the Netherlands ressortissants (subjects and protégés) in the Kingdom of Siam, annexed to the Treaty of Friendship, Commerce and Navigation between the Netherlands and Siam signed at the Hague on the 8th June, 1925, to evoke from the Siamese Courts cases in which the defendant or accused is a Netherlands ressortissant or protégé or a Netherlands company, corporation or other association.

I now have the honour, upon instructions from my Government, to inform you that they are prepared to accede to the request of the Siamese Government. They accordingly renounce the exercise of the said right, with effect from this date, on the understanding that Netherlands nationals and protégés, and Netherlands companies, corporations and other associations in Siam shall in regard to the jurisdiction applicable to them, otherwise than in regard to the right of evocation, enjoy the treatment accorded to the nationals and protégés, companies, corporations and other associations of the most favoured nation. Finally it is understood that, in conformity with the generally recognised principles of private international law, their national

His Excellency
LUANG PRADIST MANUDHARM,
Minister of Foreign Affairs,
BANGKOK.

law shall be applicable to Netherlands nationals and protégés in Siam in matters of personal status.

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

C. S. LECHNER.

Ministry of Foreign Affairs

Saranromya Palace, 1st February, 1938.

Monsieur le Ministre,

I have the honour to acknowledge the receipt of your note of to-day's date regarding the abandonment of the right of evocation. I note that the Netherlands Government renounce the exercise of the said right, with effect from this date, on the understanding that Netherlands nationals and protégés, and Netherlands companies, corporations and other associations in Siam shall in regard to the jurisdiction applicable to them, otherwise than in regard to the right of evocation, enjoy the treatment accorded to the nationals and protégés, companies, corporations and other associations of the most favoured nation. Finally it is understood that, in conformity with the generally recognised principles of private international law, their national law shall be applicable to Netherlands nationals and protégés in Siam in matters of personal status.

I avail myself of this opportunity, Monsieur le Ministre, to renew to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

Luang Pradist Manudharm.

His Excellency
Monsieur C. S. Lechner,
Her Netherlands Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary,
BANGKOK.

VERTALING.

Verdrag van Vriendschap, Handel en Scheepvaart tusschen Nederland en Siam.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Siam, bezield met den wensch de betrekkingen van vriendschap en goede verstandhouding, die gelukkigerwijze bestaan tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Siam, te versterken en overtuigd, dat dit doel niet beter bereikt kan worden dan door de herziening der verdragen welke dusverre tusschen de beide landen bestaan, hebben besloten eene zoodanige herziening tot stand te brengen, gebaseerd op beginselen van wederkeerigheid, billijkheid en wederzijdsch voordeel, en hebben te dien einde tot Hunne Gevolmachtigden benoemd, te weten:

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN: C. S. Lechner, Hoogstderzelver Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister;

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING VAN SIAM: Luang Pradist Manudharm (Pridi Banomyong), Minister van Buitenlandsche Zaken;

Die, na elkander mededeeling te hebben gedaan van hunne wederzijdsche volmachten, welke in goeden en behoorlijken vorm werden bevonden, omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

ARTIKEL 1.

Er zal bestendige vrede en altijddurende vriendschap bestaan tusschen Nederland en Siam. Den onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zal het veroorloofd zijn, zich te begeven op, te reizen en te verblijven in het grondgebied van de andere Partij, dit te verlaten, den handel en de nijverheid te beoefenen, koophandel te drijven in alle soorten van goederen, waarin wettig kan worden gehandeld en, in het algemeen, alles te doen hetgeen met den handel verband houdt of daarvoor noodig is, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen der meest begunstigde natie.

Zij zullen niet verplicht worden, onder welk voorwendsel ook, andere of hoogere binnenlandsche belastingen of heffingen te voldoen dan die, welke betaald worden of zullen betaald worden door onderdanen van het land van vestiging.

De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen op het grondgebied van de andere Partij, op de meest duurzame wijze, verzekerd zijn van de bescherming en eerbiediging hunner personen en goederen, en zullen te dien aanzien dezelfde rechten en voorrechten genieten, welke worden of mochten worden toegekend aan eigen onderdanen, mits zij zich onderwerpen aan de voorwaarden welke aan eigen onderdanen opgelegd worden.

Zij zullen, op het grondgebied van de andere Partij, vrijgesteld zijn van verplichten militairen dienst, het zij te land, ter zee of in de lucht, in de staande legers, de nationale garde of in de militie; van iedere bijdrage in geld of in natura, opgelegd in plaats van persoonlijken militairen dienst en van iedere gedwongen leening of militaire bijdrage. Zij zullen niet onderworpen zijn, zoomin in vredes- als in oorlogstijd, aan opvorderingen voor militaire doeleinden, behalve voor zoover deze worden opgelegd aan eigen onderdanen en zij zullen op basis van wederkeerigheid aanspraak hebben op schadevergoeding, aan eigen onderdanen volgens de in de wederzijdsche landen geldende wetten verschuldigd. Ten aanzien van de voorafgaande bepalingen zullen de onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, op het grondgebied van de andere Partij geen minder gunstige behandeling genieten, dan onderdanen der meest begunstigde natie.

De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen, op het grondgebied van de andere Partij, volkomen gewetensvrijheid genieten, en het recht hebben, mits zij zich onderwerpen aan de plaatselijke wetten, verordeningen en reglementen, in eigen kring of in het openbaar hunnen godsdienst uit te oefenen.

Voor alles wat betreft nijverheidswerkzaamheden en het uitoefenen van betrekkingen of beroepen, zullen de onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, onder voorwaarde van wederkeerigheid, over de geheele uitgestrektheid van het grondgebied van de andere partij in alle opzichten behandeld worden op denzelfden voet als de onderdanen der meest begunstigde natie. Voorts zal het den onderdanen der Hooge Verdragsluitende Partijen veroorloofd zijn roerende goederen

te verkrijgen, te erven, te bezitten, te verhuren en daarover te beschikken onder dezelfde voorwaarden als onderdanen der meest begunstigde natie. Ten aanzien van het verkrijgen, bezitten, verhuren van en het beschikken over onroerende goederen zullen de onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, onder voorwaarde van wederkeerigheid, op het grondgebied van de andere Partij, overeenkomstig de bepalingen van de ter plaatse geldende wet, dezelfde behandeling genieten als de onderdanen van de meestbegunstigde natie.

ARTIKEL 2.

De woningen, magazijnen, fabrieken en werkplaatsen en alle andere eigendommen van de onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, gelegen op het grondgebied van de andere Partij, en alle daartoe behoorende terreinen, die als woonplaats of voor den handel gebezigd worden, zullen worden geëerbiedigd. Het zal niet geoorloofd zijn eenige huiszoeking of doorzoeking te verrichten van zoodanige gebouwen of terreinen, of zich aldaar bevindende boeken, papieren of rekeningen te onderzoeken of in te zien, behalve onder de voorwaarden en met inachtneming der vormen voor eigen onderdanen door de wetten, verordeningen en reglementen voorgeschreven.

ARTIKEL 3.

De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen volkomen vrij zijn, zich met hun schepen en ladingen te begeven naar alle plaatsen, havens en rivieren van het grondgebied van de andere Partij, welke zijn of zullen zijn opengesteld voor den buitenlandschen handel en scheepvaart, mits zij zich altijd gedragen naar de wetten van het land, waarheen zij zich aldus begeven.

ARTIKEL 4.

De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen vrijelijk toegang hebben tot de rechtbanken van de andere Partij, hetzij als eischers, hetzij als verweerders; zij zullen gelijkelijk met onderdanen van den staat van vestiging en met onderdanen van de meest begunstigde natie de bevoegdheid hebben procureurs, advocaten of vertegenwoordigers te kiezen,

teneinde hunne rechten voor bedoelde rechtbanken te vervolgen en te beschermen.

Er zullen aan de onderdanen van een van beide Hooge Verdragsluitende Partijen met betrekking tot het optreden in rechte voor de rechtbanken van de andere partij geen voorwaarden of vereischten worden gesteld, welke niet gelden voor onderdanen van den staat van vestiging of onderdanen der meest begunstigde natie.

ARTIKEL 5.

Met uitzondering van het tweede lid van Artikel 1 zullen de bepalingen van dit verdrag, betreffende onderdanen, gelijkelijk op vennootschappen, corporaties en andere wettig bestaande associaties binnen de grenzen harer rechtsbevoegdheid toepasselijk zijn.

Zoodanige vennootschappen, corporaties en andere wettig bestaande associaties zullen onder geen enkel voorwendsel gedwongen kunnen worden om andere of hoogere belastingen of rechten te betalen dan die, welke door vennootschappen, corporaties en andere wettig bestaande associaties der meest begunstigde natie betaald worden of zullen worden.

ARTIKEL 6.

De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen op het grondgebied van de andere Partij een behandeling genieten, die geheel gelijk zal zijn aan de behandeling van eigen onderdanen voor alles wat betreft doorvoerrechten, opslag, faciliteiten, onderzoek en schatting der koopwaren en uitvoerpremies.

ARTIKEL 7.

Ten aanzien van tonnen- en havengelden, loodsgelden, vuurtoren- en quarantaine-rechten, of andere soortgelijke of overeenkomstige rechten van welken aard en onder welke benaming ook, welke geheven worden in naam of ten voordeele van de Regeering, ambtenaren, particulieren, corporaties of instellingen van welken aard ook, zullen de Hooge Verdragsluitende Partijen wederkeerig de bepalingen toepassen van het verdrag en het statuut betreffende het internationale régime van zeehavens, op 9 December 1923 te Genève geteekend.

ARTIKEL 8.

Overeengekomen is, dat de douanetarieven, toepasselijk op den invoer in of den uitvoer uit het grondgebied van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, zullen worden geregeld door hare respectievelijke wetten.

Evenwel zullen, (a) producten voortgebracht of vervaardigd op het grondgebied van een van beide Hooge Verdragsluitende Partijen, wanneer zij worden ingevoerd in het grondgebied van de andere Partij, van welke plaats zij ook afkomstig mogen zijn, niet onderworpen zijn aan andere of hoogere rechten of heffingen, dan die welke betaald worden voor soortgelijke producten, voortgebracht of vervaardigd in eenig ander land, en zullen

(b) geen andere of hoogere rechten of heffingen worden opgelegd in het grondgebied van een van beide Hooge Verdragsluitende Partijen op den uitvoer van eenig product naar het grondgebied van de andere partij dan die, welke verschuldigd zijn of zullen worden voor den uitvoer van het soortgelijke product naar eenig ander land.

Geen van beide Hooge Verdragsluitende Partijen zal verbods- of beperkende bepalingen invoeren of in stand houden ten aanzien van den invoer uit of den uitvoer naar het grondgebied van de andere partij, welke niet toepasselijk zijn op den in- en uitvoer van eenig soortgelijk product, afkomstig uit of bestemd voor eenig ander land. Elke opheffing van een in- of uitvoerverbod of beperking, welke, zelfs tijdelijk, door een der Hooge Verdragsluitende Partijen wordt toegestaan ten gunste van producten van een derde land, zal onmiddellijk en onvoorwaardelijk worden toegepast op soortgelijke producten, afkomstig van of bestemd voor het grondgebied van de andere partij. Voor het geval dat een beperking naar de hoeveelheid in eenigerlei vorm wordt ingesteld ten aanzien van den in- of uitvoer van aan beperking onderhevige producten, stemt elk der Hooge Verdragsluitende Partijen erin toe, billijke contingenten te verleenen voor den invoer uit of den uitvoer naar het grondgebied van de andere Partij van aan beperking onderhevige goederen, welke ten invoer of uitvoer zullen zijn toegestaan.

In dit verdrag zal niets worden uitgelegd als een beperking van het recht van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, om, op zoodanige wijze als zij nuttig zal achten, mits in overeenstemming met het beginsel van non-discriminatie, vast te stellen:

(1) Verbodsbepalingen, beperkingen of reglementeeringen voor het doen naleven van politie- of belastingwetten, met inbegrip van wetten, welke den invoer, uitvoer of verkoop van alcohol of alcoholhoudende dranken verbieden of beperken, zoowel als van andere wetten van kracht voor producten, waarvan de binnenlandsche productie, consumptie, verkoop of het vervoer is of kan worden verboden of beperkt door de nationale wetten;

(2) Verbodsbepalingen of beperkingen betreffende den handel in of het vervoer van wapenen, munitie en oorlogstuig en in bijzondere omstandigheden ook andere voor den oorlog benoodigde materialen, ten aanzien waarvan is overeengekomen, dat elk der Hooge Verdragsluitende Partijen, voor het geval zij in een oorlog wordt gewikkeld, zoodanige in- of uitvoerbeperkingen mag uitvaardigen als het nationaal belang zal vereischen;

(3) Verbodsbepalingen of beperkingen, noodig voor de bescherming van de nationale of openbare veiligheid of de volksgezondheid, of voor de bescherming van dieren of planten tegen ziekten, schadelijke epidemieën of uitroeiing;

(4) Verbodsbepalingen of beperkingen ten aanzien van producten, die, wat de productie of den handel betreft, binnenslands zijn of in de toekomst zullen zijn onderworpen aan een monopolie, uitgeoefend door, of onder toezicht van den Staat.

De voorzieningen in dit verdrag met betrekking tot verbodsbepalingen of beperkingen van in- en uitvoer zijn verder niet toepasselijk op den handel in opium en andere stoffen, welke nu of in de toekomst vallen onder het Internationale Opiumverdrag, op 19 Februari 1925 te Genève onderteekend of onder het Internationale Verdrag tot beperking van de vervaardiging en tot regeling van de distributie van verdoovende middelen, op 13 Juli 1931 te Genève onderteekend, met dien verstande, dat zoodanige handel onderworpen zal blijven aan de wetten en reglementen, welke van kracht zijn of te eeniger tijd zullen zijn op het grondgebied van de respectievelijke Hooge Verdragsluitende Partijen.

ARTIKEL 9.

De onderdanen van elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zullen, op het grondgebied van de andere Partij, dezelfde rechten hebben als de onderdanen van die Hooge Verdragsluitende

Partij ten aanzien van octrooien, handelsmerken, handelsnamen, teekeningen, modellen en het auteursrecht van werken van letterkunde en kunst, mits zij voldoen aan de bij de wet voorgeschreven formaliteiten.

ARTIKEL 10.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zal, in overeenstemming met de bepalingen van artikel 8, den in- en uitvoer toelaten van alle koopwaren, welke wettig kunnen worden in- en uitgevoerd, alsmede het vervoer van passagiers van of naar haar respectievelijk grondgebied op schepen van de andere Partij, en zoodanige schepen, hunne lading en passagiers zullen dezelfde voorrechten genieten als en aan geenerlei andere of hoogere belastingen of beperkingen onderworpen zijn dan die, welke gelden ten aanzien van schepen van een derde land, hun lading en passagiers.

ARTIKEL 11.

In alles wat betreft het binnenloopen, uitklaren, het ligplaats hebben, het laden en lossen van schepen in de havens, havenbekkens, dokken, reeden, ankerplaatsen of rivieren van beide landen, zullen de Hooge Verdragsluitende Partijen over en weer de bepalingen toepassen van het verdrag en het statuut betreffende het internationale régime van zeehavens, op 9 December 1923 te Genève onderteekend.

ARTIKEL 12.

Ieder koopvaardijschip van elk van beide Hooge Verdragsluitende Partijen, dat wegens zwaar weder, of wegens elk ander geval van nood mocht worden gedwongen, een schuilplaats te zoeken in een haven van de andere Partij, zal vrij zijn in die haven de noodige herstellingen te doen verrichten, zich alle noodige voorraden te verschaffen en opnieuw zee te kiezen zonder eenige andere rechten te betalen dan die, welke verschuldigd zouden zijn door schepen van de meestbegunstigde natie. Ingeval de kapitein van een koopvaardijschip zich echter in de noodzakelijkheid mocht bevinden over een deel van zijn lading te beschikken om de uitgaven te bestrijden, zal hij verplicht zijn, zich te houden aan de reglementen en de tarieven van de plaats, waar hij gekomen is.

Indien een schip van een der Hooge Verdragsluitende Partijen mocht stranden of schipbreuk lijden op de kust of in de wateren

van de andere Partij, zal, in dezelfde mate als aan onderdanen, hulp en bijstand worden verleend aan den kapitein, de bemanning en de passagiers, zoowel ten behoeve van henzelf en hunne bezittingen als ten behoeve van het schip en zijn lading.

Zoodra de plaatselijke autoriteiten kennis krijgen van zulk een stranding of schipbreuk, zullen zij van het voorval aan den consulairen ambtenaar binnen wiens district het heeft plaats gevonden, mededeeling doen en deze zal gerechtigd zijn, het reddingswerk te leiden in stede van de bevoegde plaatselijke autoriteiten, indien de kapitein of een andere vertegenwoordiger van den eigenaar afwezig mocht zijn, of, wèl aanwezig zijnde, zijn bijstand mocht hebben ingeroepen. De consulaire ambtenaar zal gerechtigd zijn te eischen, dat de goederen, welke geborgen zijn uit zoodanige stranding of schipbreuk, worden afgegeven door de autoriteiten, die met de zorg ervoor belast zijn, doch alléén tegen zekerheidstelling in overeenstemming met de plaatselijke wet, voor de betaling van het verschuldigde hulploon.

Zoowel het schip en zijn bemanning als de passagiers en de lading zullen dezelfde voorrechten en vrijdommen genieten, welke onder gelijke omstandigheden door de wetten en reglementen der wederzijdsche landen aan eigen schepen worden, of hierna zullen worden toegekend.

De autoriteiten van het land, waar de stranding of de schipbreuk heeft plaats gehad mogen onder alle omstandigheden alle maatregelen nemen ten opzichte van het gestrande of verongelukte schip en zijn lading, waartoe zij gerechtigd zijn ten aanzien van eigen schepen en hun lading ten behoeve van de veiligheid van de scheepvaart, of voor de bescherming van kunstwerken aan de kust, in havens of waterwegen uitgevoerd.

Goederen, geborgen uit een gestrand of verongelukt schip zullen niet onderworpen zijn aan eenige douane-rechten, tenzij zij zijn toegelaten tot het binnenlandsche verbruik.

De bepalingen van dit artikel zullen toepasselijk zijn in geval een luchtvaartuig een noodlanding heeft gemaakt of verongelukt is.

ARTIKEL 13.

Koopvaardijschepen, welke de Nederlandsche of Siameesche vlag voeren en de door hun nationale wetten vereischte bescheiden aan boord hebben om hun nationaliteit vast te stellen,

zullen in Siam en in Nederland, respectievelijk als Nederlandsche en Siameesche schepen worden beschouwd.

ARTIKEL 14.

De consulaire ambtenaren mogen iederen deserteur, die behoort tot de bemanning van een oorlogs- of koopvaardijschip van het land, dat hem heeft aangesteld, laten aanhouden en aan boord laten terugbrengen, dan wel naar hun land doen terugkeeren.

Te dien einde zullen zij zich schriftelijk wenden tot de bevoegde plaatselijke autoriteiten, en door het overleggen van het scheepsregister of de monsterrol of een authentiek uittreksel daaruit, bewijzen, dat de opgeëischte persoon tot de bemanning behoort. Na een aldus gestaafd verzoek zal hun iedere bijstand worden verleend bij het opsporen en aanhouden van zoodanige deserteurs, welke, indien de consulaire ambtenaar zulks verzoekt en op diens kosten, in verzekerde bewaring zullen worden gehouden in een plaatselijk huis van bewaring, totdat zich een gelegenheid voordoet, hen naar hun vaderland terug te zenden.

Indien evenwel zulk een gelegenheid zich niet mocht voordoen binnen twee maanden na den dag, waarop zij zijn aangehouden, zullen de deserteurs in vrijheid worden gesteld en niet opnieuw kunnen worden aangehouden voor dezelfde reden. Het is wel verstaan, dat zeelieden, welke onderdanen zijn van de andere Hooge Verdragsluitende Partij, zullen zijn uitgezonderd van de bepaling van dit artikel. Indien een deserteur een overtreding heeft begaan aan den wal, zal hij niet ter beschikking van den consulairen ambtenaar worden gesteld, alvorens de bevoegde rechtbank uitspraak heeft gedaan en het vonnis is ten uitvoer gelegd.

ARTIKEL 15.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen zal consuls-generaal, consuls, vice-consuls en andere consulaire ambtenaren of agenten kunnen benoemen om zich te vestigen in de steden en havens van het grondgebied van de andere Partij, waar het aan ambtenaren van gelijken rang van andere mogendheden veroorloofd is zich te vestigen.

Zoodanige consulaire ambtenaren en agenten zullen evenwel hunne werkzaamheden niet aanvangen, alvorens dit zal zijn

goedgekeurd en zij zijn toegelaten door de Regeering van het land, waarheen zij gezonden worden.

Zij zullen, op voorwaarde van wederkeerigheid, het recht hebben, alle bevoegdheden uit te oefenen, en alle eerbewijzen, voorrechten, vrijstellingen en vrijdommen van welken aard ook te genieten, welke worden of zullen worden verleend aan consulaire ambtenaren van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 16.

In geval van overlijden van een onderdaan van een der Hooge Verdragsluitende Partijen op het grondgebied van de andere Partij, zonder dat in het land van zijn overlijden eenige bekende erfgenaam hetzij aanwezig, hetzij vertegenwoordigd is, noch eenige door hem benoemde uitvoerder van zijn uitersten wil, zullen de bevoegde plaatselijke autoriteiten daarvan terstond kennis geven aan den dichtstbijzijnden consulairen ambtenaar van het land, waartoe de overledene behoorde, opdat hij daarvan mededeeling kan doen aan de belanghebbende personen.

In zoodanig geval zullen de consulaire ambtenaren het recht hebben, zoolang de erfgenamen of de door den overledene benoemde uitvoerders van zijn uitersten wil niet aanwezig of behoorlijk vertegenwoordigd zijn, voor het in stand houden en het beheer van den boedel al datgene te doen, hetwelk de wet van het land, waar zij verblijven, aan uitvoerders van uiterste willen veroorlooft te doen in het belang van de erfgenamen of de schuldeischers.

ARTIKEL 17.

Het is door de Hooge Verdragsluitende Partijen wel verstaan, dat de bedingen, in dit verdrag vervat, in geen enkel opzicht de wetten, verordeningen en reglementen betreffende naturalisatie, immigratie, politie en openbare veiligheid zullen beinvloeden, vervangen of wijzigen, welke van kracht zijn of uitgevaardigd zullen worden in elk van beide landen mits deze geen discrimineerende maatregelen vormen, welke in het bijzonder gericht zijn tegen de onderdanen van de andere Partij.

ARTIKEL 18.

De kustvaart en de nationale visscherij van beide Hooge Verdragsluitende Partijen zijn uitgezonderd van de bepalingen

van dit verdrag en zullen worden geregeld overeenkomstig de wetten, verordeningen en reglementen onderscheidenlijk van het Koninkrijk der Nederlanden en van het Koninkrijk Siam.

ARTIKEL 19.

De bepalingen van dit verdrag ten aanzien van de behandeling als meest begunstigde natie zijn niet van toepassing op:

1) Voordeelen, welke zijn toegekend of hierna zullen worden toegekend aan een aangrenzenden staat ter vergemakkelijking van het grensverkeer;

2) Voordeelen, welke zijn toegekend of hierna zullen worden toegekend aan een derden staat krachtens een tolunie;

3) Voordeelen, welke bij overeenkomst zijn toegekend of zullen worden toegekend aan een derden staat ter vermijding van dubbele belasting;

4) Voordeelen, welke zijn toegekend of hierna zullen worden toegekend aan een aangrenzenden staat ten aanzien van het bevaren of het gebruik van grenswaterwegen, welke niet uit zee kunnen worden bevaren.

ARTIKEL 20.

Elk geschil, hetwelk tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen mocht rijzen betreffende de juiste uitlegging of toepassing van eenige bepaling van dit verdrag, zal op verzoek van een van Haar beiden, worden onderworpen aan het Permanente Hof van Internationale Justitie, tenzij in eenig bijzonder geval de Hooge Verdragsluitende Partijen overeenkomen, het geschil voor te leggen aan een ander scheidsgerecht, dan wel het volgens een anderen vorm van procedure te regelen.

ARTIKEL 21.

De artikelen 12, 14, 15 en 16 van dit verdrag zullen niet toepasselijk zijn op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

ARTIKEL 22.

Dit verdrag zal van den datum van zijn in werking treden in de plaats gesteld worden van het Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en Siam, geteekend te 's-Gravenhage op 8 Juni 1925 en van dien datum

zullen het genoemde verdrag van 1925, mitsgaders alle aanvullende regelingen en overeenkomsten, die tusschen de Hooge Verdragsluitende Partijen gesloten zijn of bestaan, ophouden van kracht te zijn.

Het is echter verstaan, dat het consulaire verdrag van 1 April 1867 en het Verdrag tot beslechting van geschillen door rechtspraak, en tot verzoening van 27 October 1928 van kracht zullen blijven, zoolang zij niet zullen worden afgeschaft overeenkomstig de daarin vervatte bepalingen.

ARTIKEL 23.

Dit verdrag wordt gesloten voor een tijdvak van 3 jaar van den datum van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden. Indien het niet wordt opgezegd ten minste zes maanden vóór het verstrijken van dien termijn, zal het opnieuw van kracht blijven voor een tijdvak van een jaar, en zoo vervolgens.

Het is echter wel verstaan, dat een zoodanige opzegging niet de herleving ten gevolge zal hebben van een der tractaten, verdragen, regelingen of overeenkomsten, welke door dit verdrag worden afgeschaft.

ARTIKEL 24.

Dit verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoo spoedig mogelijk te Bangkok worden uitgewisseld en het verdrag zal in werking treden op den datum van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden.

Ter oorkonde waarvan de ondergeteekende Gevolmachtigden onder dit verdrag hunne handteekeningen hebben gezet en het van hunne zegels hebben voorzien.

Gedaan in dubbel, in de Engelsche taal, te Bangkok op den eersten Februari van het jaar negentien honderd acht en dertig van de Christelijke jaartelling, overeenkomende met den eersten dag van de elfde maand van het jaar twee duizend vier honderd tachtig van de Boeddhistische jaartelling.

C. S. LECHNER *(L.S.)*

LUANG PRADIST MANUDHARM *(L.S.)*

GEZANTSCHAP DER NEDERLANDEN.

Bangkok, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

Bij gelegenheid van de onderteekening op heden van het Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en Siam, heb ik de eer, in opdracht van mijne Regeering, om inlichtingen te verzoeken ten aanzien van het recht van Nederlandsche onderdanen op grondeigendom in Siam en ik zal het ten zeerste op prijs stellen, indien Uwe Excellentie mij een antwoord op mijn vraag zou willen verstrekken ten einde dit aan mijne Regeering te kunnen mededeelen.

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

C. S. LECHNER.

Zijner Excellentie
LUANG PRADIST MANUDHARM,
Minister van Buitenlandsche Zaken,
BANGKOK.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Saranromya Paleis, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

In antwoord op Uwe vraag dd. heden betreffende het recht van Nederlandsche onderdanen op grondeigendom in Siam, heb ik de eer Uwer Excellentie mede te deelen, dat het de bedoeling van de Siameesche Regeering is, aan vreemdelingen het recht te verleenen onroerende goederen te verkrijgen, noodzakelijk zoowel voor bewoning, voor het drijven van handel en nijverheid, voor godsdienstige en liefdadige doeleinden als om gebruikt te worden als begraafplaatsen, terwijl het verkrijgen van land behoorend tot het openbaar domein zal worden voorbehouden aan de onderdanen van Siam, behoudens echter de rechten, welke overeenkomstig de op het oogenblik van het in werking treden van het nieuwe verdrag bestaande wetten en reglementen reeds zijn verkregen.

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

LUANG PRADIST MANUDHARM.

Zijner Excellentie
den Heere C. S. LECHNER,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister
van H. M. de Koningin der Nederlanden,
BANGKOK.

GEZANTSCHAP DER NEDERLANDEN.

Bangkok, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

Bij gelegenheid van de onderteekening op heden van het Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Siam, heb ik de eer, in opdracht van mijne Regeering, de volgende verklaring ter kennis van Uwe Excellentie te brengen:

In aanmerking nemende dat, volgens artikel 163 der Nederlandsch-Indische Staatsregeling de voor Europeanen geldende regelen toepasselijk zijn op niet-Europeanen in Nederlandsch-Indië, mits zij in hun eigen land onderworpen zijn aan bepalingen van familierecht in hoofdzaak berustende op dezelfde beginselen als het Nederlandsche familierecht, en er van uitgaande, dat het Siameesche familierecht geacht mag worden van het bovenbedoeld karakter te zijn, zullen de Siameezen in Nederlandsch-Indië onderworpen zijn aan de voor Europeanen geldende wetgeving en rechtspraak.

Het zal mij aangenaam zijn van Uwe Excellentie de erkenning van de ontvangst van dit schrijven te mogen ontvangen.

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

C. S. LECHNER.

Zijner Excellentie
LUANG PRADIST MANUDHARM,
Minister van Buitenlandsche Zaken,
BANGKOK.

Ministerie van Buitenlandsche Zaken.

Saranromya Paleis, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer de ontvangst te erkennen van Uwer Excellentie's nota dd. heden, waarin Zij, in opdracht van Haar Regeering, de volgende verklaring te mijner kennis heeft gebracht:

„In aanmerking nemende, dat volgens artikel 163 der Nederlandsch-Indische Staatsregeling de voor Europeanen geldende regelen toepasselijk zijn op niet-Europeanen in Nederlandsch-Indië, mits zij in hun eigen land onderworpen zijn aan bepalingen van familierecht in hoofdzaak berustende op dezelfde beginselen als het Nederlandsche familierecht, en er van uitgaande, dat het Siameesche familierecht geacht mag worden van het bovenbedoeld karakter te zijn, zullen de Siameezen in Nederlandsch-Indië onderworpen zijn aan de voor Europeanen geldende wetgeving en rechtspraak."

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

Luang Pradist Manudharm.

Zijner Excellentie
den Heere C. S. Lechner,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister
van H. M. de Koningin der Nederlanden,
BANGKOK.

GEZANTSCHAP DER NEDERLANDEN.

Bangkok, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

Bij gelegenheid van de onderteekening op heden van het Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Siam, heb ik de eer, in opdracht van mijne Regeering, vast te stellen, dat wij als volgt zijn overeengekomen:

De rechten of voorrechten, door een der Hooge Vedragsluitende Partijen verleend aan eene derde mogendheid in verdragen betreffende het internationaal privaatrecht, en met name in de Haagsche verdragen, die op dit onderwerp betrekking hebben, moeten gerekend worden tot de rechten en voorrechten, die voortvloeien uit plurilaterale verdragen van algemeen karakter, waarop wegens hun aard niet toepasselijk zijn de bepalingen, die voorschrijven de toekenning van behandeling op den voet van eigen onderdanen, of van onderdanen van de meest begunstigde natie.

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

C. S. LECHNER.

Zijner Excellentie
LUANG PRADIST MANUDHARM,
Minister van Buitenlandsche Zaken.
BANGKOK.

Ministerie van Buitenlandsche Zaken.

Saranromya Paleis, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

Bij gelegenheid van de onderteekening op heden van het Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen het Koninkrijk Siam en het Koninkrijk der Nederlanden, heb ik de eer, vast te stellen, dat wij als volgt zijn overeengekomen:

De rechten of voorrechten, door een der Hooge Verdragsluitende Partijen verleend aan eene derde mogendheid in verdragen betreffende het internationaal privaatrecht, en met name in de Haagsche Verdragen, die op dit onderwerp betrekking hebben, moeten gerekend worden tot de rechten en voorrechten, die voortvloeien uit plurilaterale verdragen van algemeen karakter, waarop wegens hun aard niet toepasselijk zijn de bepalingen, die voorschrijven de toekenning van behandeling op den voet van eigen onderdanen, of van onderdanen van de meest begunstigde natie.

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

Luang Pradist Manudharm.

Zijner Excellentie
den Heere C. S. Lechner,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister
van H. M. de Koningin der Nederlanden,
BANGKOK.

GEZANTSCHAP DER NEDERLANDEN.

Bangkok, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

Harer Majesteits Regeering heeft het verzoek van de Siameesche Regeering in welwillende overweging genomen, om aanstonds afstand te doen van het recht, hetwelk aan Nederland is gewaarborgd bij Artikel 2 van het Protocol betreffende de rechtsmacht over Nederlandsche onderdanen (en beschermelingen) in het Koninkrijk Siam, gevoegd bij het Verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart tusschen Nederland en Siam, onderteekend te 's-Gravenhage op 8 Juni 1925, om tot evocatie over te gaan van zaken voor de Siameesche Rechtbanken, waarin de verweerder of de beschuldigde een Nederlandsche onderdaan of beschermeling is, of een Nederlandsche vennootschap, corporatie of andere associatie.

Ik heb thans de eer, in opdracht van mijn Regeering, Uwer Excellentie mede te deelen, dat Zij bereid is, toe te stemmen in het verzoek van de Siameesche Regeering. Zij ziet dienovereenkomstig af van de uitoefening van bedoeld recht, met ingang van den datum van heden, met dien verstande, dat aan Nederlandsche onderdanen en beschermelingen, en aan Nederlandsche vennootschappen, corporaties en andere associaties in Siam ten aanzien van de rechtsmacht op hen toepasselijk, anders dan met betrekking tot het recht van evocatie, de behandeling zal ten deel vallen, welke wordt toegekend aan de onderdanen en beschermelingen, vennootschappen en andere associaties van de meestbegunstigde natie. Tenslotte is het wel verstaan, dat, in overeenstemming met de algemeen erkende beginselen van het internationaal privaatrecht, in zaken van personeel statuut op Nederlandsche onderdanen en beschermelingen hun nationale wet toepasselijk zal zijn.

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

C. S. LECHNER.

Zijner Excellentie

LUANG PRADIST MANUDHARM,

Minister van Buitenlandsche Zaken,

BANGKOK.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Saranromya Paleis, 1 Februari 1938.

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer de ontvangst te erkennen van Uwe nota dd. heden, betreffende den afstand van het recht van evocatie. Ik neem er nota van, dat de Nederlandsche Regeering afziet van de uitoefening van bedoeld recht, met ingang van den datum van heden, met dien verstande, dat aan Nederlandsche onderdanen en beschermelingen, en aan Nederlandsche vennootschappen, corporaties en andere associaties in Siam ten aanzien van de rechtsmacht op hen toepasselijk, anders dan met betrekking tot het recht van evocatie, de behandeling zal ten deel vallen, welke wordt toegekend aan de onderdanen en beschermelingen, vennootschappen en andere associaties van de meestbegunstigde natie. Tenslotte is het wel verstaan, dat, in overeenstemming met de algemeen erkende beginselen van het internationaal privaatrecht, in zaken van personeel statuut op Nederlandsche onderdanen en beschermelingen hun nationale wet toepasselijk zal zijn.

Ik benut deze gelegenheid, Mijnheer de Minister, om Uwer Excellentie de verzekering mijner meeste hoogachting te hernieuwen.

LUANG PRADIST MANUDHARM.

Zijner Excellentie
den Heere C. S. LECHNER,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister
van H. M. de Koningin der Nederlanden,
BANGKOK.